

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 24-1913)

Originalt emne

Erhvervelse af Grunde

Jorder

Uddrag fra byrådsmødet den 11. september 1913 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 24-1913)

Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Køb af Hotel Cimbrias Grund.

Møller erindrede om, at Udvalget for et Par Maaneder siden havde forespurgt Byraadet, om del knude tænke sig at erhverve Cimbrias Grund, og at Byaadet ikke havde stillet sig uvilligt overfor denne Tanke Siden den Tid havde Udvalget ført ikke faa Forhandlinger for at faa Prisers nedsat Først forlangtes der 115000 Kr., saa 95000 Kr., men nu var man kommet ned til 85000 Kr. Det forlød, at der var dannet et Konsortium, som vilde købe Cimbria og paa Grunden opføre en stor Beboelsesejendom. Hvorvidt dette Forlydende havde noget paa sig, skulde Taleren ikke udtale sig nærmere om, men det var givet, at et Pengeinstitut saa at sige ejede Cimbria, og at det nok skulde sørge for at faa Grunden bebygget, hvis Byen ikke nu købte den. Da Sagen havde været fremme i 1903, syntes det, som om Ejendommen kunde have været købt for 75000 Kr., og da kunde man have faaet et Tilskud paa 25000 Kr. fra de interesserede Grundejere. Skønt Prisen nu var gaaet op til 85000 Kr., og Tilskudet var gaaet til 15000 Kr., maatte Købet dog kaldes en ret god Forretning. Udvalget mente i det hele taget, at det vilde være forkert ikke at erhverve Cimbria. Udvalget vilde derfor anbefale Købet og, hvis Byraadet sluttede sig hertil, at Pengene blev taget af Marselisborgkontoen saaledes, at den blev afbetalt i 5 Aar.

Simonsen havde fra først af været paa det Rene med, at han burde stemme for Forslaget, men efter at Hr. Møller nu havde udtalt, at et Konsortium tænkte paa at opføre en Beboelsesejendom paa Cimbrias Grund, og da "Aarhus Stiftstidende" i Aften i en stærkt fremhævet Artikel om Sagen fremhævede det som afgjort, at Byen købte Cimbria, saa kunde Taleren ikke i Aften stemme for Købet, fordi han ved det anførte var blevet klar over, at der blev forlangt mindst en halv Snes Tusinde Kroner for meget. Taleren troede nemlig ikke, at der var dannet noget Konsortium, og han vidste af Erfaring, hvorledes Højrebladene optraadte, naar de vilde fremme eller hindre en saadan Handel. Kunde Sagen derfor ikke udsættes i 8 Dage, for at man kunde faa undersøgt, om der laa noget under, saa vilde Taleren afholde sig fra at stemme.

Møller troede ikke paa Muligheden af at opnaa en billigere Pris og var sikker paa, at det tidligere omtalte Pengeinstitut vilde tage Ejendommen, hvis Byen ikke købte den.

P. Jensen mente ikke, det hastede saa stærkt med denne Sag, for der var næppe ret mange, der var slikken efter at bygge en Beboelsesejendom paa den paagældende Grund, naar den kostede 35 Kr. pr. kv Alen.

Jakob Jensen havde den Opfattelse, at Købet ikke vilde gøre det lettere at komme til en Ordning med Bankkontoret, og det at faa dettes Bygning bort skulde dog være en Forudsætning for Købet af Cimbria. Dette var imidlertid kun en Gisning, og naar man ikke kunde taale det hele paa en Gang, maatte man tage det Stykkevis. Det var meget rigtigt, at det ikke kunde betale sig at bygge et Beboelseshus paa Cimbrias Grund, men derfor kunde en eller anden dog godt finde derpaa alligevel, navnlig naar der bagved stod et Pengeinstitut, der vilde stræbe efter at gøre Grunden frugtbringende. Dette lagde Taleren dog ikke megen Vægt paa. Det havde Interesse for Byen at faa det Monstrum, Cimbria nu var, fjernet snarest muligt, saaledes at der kunde blive nogenlunde taalelige Forhold det paagældende Sted, derfor var Taleren gaaet med til Indstillingen. Desuden vilde Byens Grund blive noget mere værd ved Købet.

P. Jensen fandt Prisen mindst en halv Snes Kroner for høj pr. kv Alen og syntes ikke, der kunde ske noget ved at vente lidt med Købet.

Mousten spurgte, om Udvalget havde forhandlet med Banken, for hvis man mente, at denne vilde bygge paa dens nuværende Plads, havde man jo ikke saa megen Interesse af at købe Cimbria.

Mikael Johansen var overbevist om, at Udvalget nøje havde overvejet Sagen og var paa det Rene med, at Ejendommen ikke kunde købes billigere. Prisen var ganske vist noget høj, men Beliggenheden maatte ogsaa erindres. Taleren fandt, at man maatte være Udvalget taknemmeligt for Indstillingen, som han anbefalede.

P. Jensen mente, at man slet ikke skulde købe Cimbria, hvis Banken vilde bygge paa sin nuværende Plads.

Formanden troede, det vilde være meget vanskeligt for Banken at bygge paa en Plads, som Kommunen ønskede at købe. Hvis man henvendte sig til Nationalbankens Direktion om at købe Bankkontorets Grund, vilde der næppe blive Vanskeligheder, naar man samtidig kunde anvisa en god Plads et andet Sted. Taleren ansaa det for bedst at slaa til, da det ikke var udelukket, at der kunde komme en Bygning, der var indrettet til andet end Beboelse, paa Cimbrias Grund.

P. Jensen spurgte Udvalget, om det var udelukket at komme til Overenskomst med Banken. Kunde man faa denne, selv om det blev til en for høj Pris, kunde Taleren være tilbøjelig til at gaa med til Købet af Cimbria.

Møller troede ikke, man kunde opnaa nogen Overenskomst med Banken nu. Det var hans Overbevisning, at Banken, naar den til sin Tid skulde bygge, ikke vilde forlange on ublu Pris for sin Grund, hvis Byen ønskede at købe den.

Jakob Jensen troede ikke paa Bankens Beredvillighed overfor Kommunen. Der havde været forhandlet med Banken, som imidlertid havde opstillet saadanne Betingelser, at man maatte tabe Troen paa dens Imødekommenhed. Efter den Maade, Sagen forelaa paa, kunde det befrygtes, at det hele blev forkludret, hvis man ikke slog til nu i Aften.

Formanden spurgte, om der nogen Sinde havde været forhandlet med selve Nationalbankens Filial.

Jakob Jensen oplyste, at der havde været forhandlet med Bankens herværende Ledelse.

Formanden ansaa det for heldigst at forhandle med Bankens Direktion.

Simonsen spurgte, hvilken Bygning man kunde tænke sig opført paa Cimbrias Grund, for naar denne kostede ca. 40 Kr. pr. kv Alen, kunde der da ikke tænkes paa et Beboelseshus.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at der kunde bygges et Hotel paa Cimbrias Grund.

Simonsen kunde ikke se, at det vedrørte Byen, at der blev bygget et Hotel. Skulde der være

noget saadant i Udsigt, var "Royals" Tilskud i hvert Fald forbavsende lille. Taleren ønskede oplyst, om Sagen laa saaledes, at den nødvendigvis skulde afgøres i Aften, for ellers vilde han helst have den udsat i 8 Dage. For et Par Aar siden var Ejendommen 25000 Kr. dyrere, maaske kunde den blive billigere endnu, ved at man saa Tiden an et Par Aar endnu.

Møller ansaa det for givet, at der ikke vilde kunne opnaas bedre Betingelser. Hvis man vilde have de private Tilskud, kunde Sagen næppe udsættes.

P. Jensen var ikke glad ved at modsige Udvalget, naar det saa bestemt holdt paa, at man burde købe, men han vilde dog gøre opmærksom paa, at Grunden var saa dyr, at den krævede øjeblikkelig Benyttelse.

Harald Jensen syntes ikke, at det, der stod i "Stiftstidende", skulde være bestemmende for Byraadets Handlinger. Hvis Banken vilde bygge sin Bygning om paa det nuværende Sted, var Grunden ikke stor nok til, at der kunde opføres en værdig Bygning. Banken vilde derfor blive nødt til at komme til Byraadet om en anden Plads. Taleren ansaa det for et Gode at erhverve Cimbrias Grund, selv om det blev til en mere end en almindelig Pris, og han vilde derfor stemme for Indstillingen.

Mousten syntes ikke, at det af det foreliggende kunde ses, at Købet skulde ske i nærværende Møde. Mente Udvalget imidlertid, at der intet kunde opnaas ved en Forhandling med Banken, kunde man dog lige saa godt købe i Aften, men ellers vilde Taleren henstille, at Sagen blev udsat i 8 Dage, for at man kunde forsøge at faa Forkøbsret til Banken.

Formanden troede det ikke muligt at opnaa en Overenskomst med Banken i Løbet af 8 Dage.

Indstillingen vedtoges. Udgiften fordeles paa 5 Aars ordinære Budgetter og udredes forskudsvis af Marselisborgkontoen.